

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Zwinger, Jakob

Basileæ, [1619]

Prometheus, sive Caucasus

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1415](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1415)

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ, Η

PROMETHEVS,

Καύκασο &c.

sive Caucasus.

Ottomaro Luscinio interprete.

ARGVMENTVM.

Videtur hoc dialogo Lucianus, id quod & in sequentibus facit, deorum gentilium vanitatem, & ineptam de illis persuasionem hominum reprehendere atq; irridere voluisse. Occasionem autē sumpsit ex fabula Promethei, quem poëta fingunt, eò quod Iouem in distributione carnum decepisset, deinde & homines formasset, postremò autem è cælo ignem surreptum terris intulisset: à Ioue Caucaso alligatum, & aquilamq; immissam, quæ hepar illius carpendo attereret. Fingit itaq; hic, interea dum rupibus affigitur, causam dicere, & apud Mercurium & Vulcanum se de criminibus obiectis purgare. Primùm de distributione carniù, per extenuationem, dicendo in eum fuisse coniualem, non fraudè: neq; tantum supplicium mereri, ex aduerso priora sua merita referendo. Secundo loco de plasticæ, vbi bifariam respondet: & super eo, an homines in vniuersum finisset, dijs damnosum fuerit: & super modo & forma ostendens, non modò nihil incommodi fictionem hominis attulisse dijs, verum etiam vilem & propè necessariam fuisse. Deinde & hac forma, ita vt deos referrent facie, & rationis participes essent, necesse fuisse creati. Vltimò de furto ignis respondet, nèque cælesti igni quicquam ademptum esse, & ad officium deorum pertinere vt homines iuuent: præsertim quum ea re ipsi neque opus habeant, neque vtantur, homines autem sacrificando indigeant, & ad ipsorum deorum ministerium adhibeant. Occasio apologiæ sumitur ex eo, quòd cum

Prometheus sui misereri Mercurium iuberet, ille contra meritò eum pati hæc dixerat.

MERCVR.

Ο Μην Καινὰς, ὃ
 Ηφαίστος, οὗτος, ὃ τὸν
 ἄθλιον τιτᾶνα τὸν
 ἐν περσικῶν δὲ ἀστρο-
 πῶν ἢ ἡδὴ κερκινόρ τινὰ ἐ-
 πιτάλαον, ἔπειτ' ἰχίον ὅ γιν-
 μνός ἐστιν, ὡς βιβαιότερον
 καταπαρήν τὰ δὲ δὲ μὲν, ἢ οὐ-
 ἔς ἀπασί περιφανὲς ἔν κερ-
 κινῶν ὅ. Ηφαίστος. περισκοπῶ-
 ἔν, ὃ Ερμῆ. ἔτι γὰρ ταπεινὸν
 καὶ πρόσσιον ἰσαυρῶν κη, ὡς
 μὲν ἰπαμῶν ἀπὸ τὰ
 πλάσματα ἀπὸ οἱ ἄνθρωποι.
 ἔτι μὲν κατὰ τὸ ἄκρον ἀ-
 φανὲς γὰρ ἄρ' ἔν τῶν κατὰ
 ἐπὶ ἢ δὲ κατὰ μὲν ἔν τῶν
 τῶν πᾶσι περὶ τὸ φάραγγ ὅ
 ἀνισαυρῶν, ἰκτιναῖς τὸ
 χῆρι ἀπὸ τῶν πᾶσι τὸ ἰσαν-
 τῶν. Ερμῆς ἢ λῆγας ἀπὸ μοι
 τῶν γὰρ οἱ πῆρα, καὶ ἀπὸ βα-
 τοι, πανταχόθεν ἡρῆμα ἰπι-
 στροκῆα, καὶ τῶν πᾶσι ἐπὶ τὸ
 τῶν πᾶσι ὁ κρημνὸς ἔχει τὸ
 ἰπιδασιν, ὡς ἀκροπόδιτί
 σου μόνις ἰσαυρα, καὶ
 ὅπως ἰπικαρότατ' ὃσαν-
 λῶν πενίως recipient vestigium,
 cum vix summis hic insi-
 stas pedibus: deniq; quammaximè
 opportuna, in quibus sur-
 ca hat.

EN^a ubi Caucasum, ὃ
 Vulcane, cui miser hic
 Titan affigendus est.
 Itaq; circumspiciamus sicubi
 locus pateat in præcipiti, nus-
 datus nue, cui firmius infi-
 gantur vincula, & vnde sus-
 spensus ipse magis promine-
 at, & fiat conspicuus. VVL.
 Circumspiciendum profectò,
 Mercuri, nobis est, ne humili
 loco, ac propè terr. in affi-
 xus, plasmatris sui (nempe ho-
 minum) experiatur auxilia:
 aut rursus in sublimi pro-
 pendens, ijs qui in montis ra-
 dice ut santur, minimè appa-
 reat. Quamobrem, nisi aliter
 tibi visum fuerit, hic in mons-
 is medio & supra conuallem,
 passis hinc atque illinc ere-
 gione manibus, cruci affiga-
 tur. M E R. Rectè dicitur.
 prærupta enim hic undique
 sunt saxa, & nemini accessa,
 quippe propendens pa-
 rumper in præceps: tanta
 proinde angustia, ut nul-
 lum penitus recipient vestigium,
 cum vix summis hic insi-
 stas pedibus: deniq; quammaximè
 opportuna, in quibus sur-
 ca hat.

ρὸς ἄν ἠλοῖο. μὴ μίμνε δρ,
 ὦ Προμηθεῦ, ἀπὸ ἀνάβοι-
 νει, ἢ παρέλξει στανὺ κατὰ πα-
 γησοῦσιν περὶ τὸ ὄρος. Προ.
 ἂν ὑμῶν γοῦν, ὦ Ἡρασι καὶ
 Ερμῷ, κατελευθετέ με πρὸ
 τῶν ἀξίων Διὸς τοῦ ἰσχυροῦτα.
 Ερμ. ἔτ' ἔφης, ὦ Προμηθεῦ,
 τὸ κατελευθεῖσαι, ἀντι ἔ ἀνα-
 σκολοπιθῶμαι αὐτίκα μάλα
 πρὸς αὐτὰς ἔπιταγμα-
 τῶν ἢ ἐξ ἱανὸς ἀνάβοι Δο-
 κῆ ὁ λαῶνασ, καὶ ἄλλοις ἄν
 ἄρῃσαι Διὸς πλοσάπταου-
 θῶμαι, ἀπ' ὄργη τῶν θεῶν.
 οὐ δέ, ὦ Ἡρασι κατελευθεῖ,
 καὶ πλοσῶν, καὶ τῶν σφύραρ
 ἔρρωμένως κατὰ φρε. Διὸς
 καὶ τῶν ἑτέρων, κατελευθεῖ
 ἐν μάλα καὶ αὐτὴ ἐν ἔχει κα-
 ταπλοσῆται Διὸς ἠδὲ καὶ ὁ ἀ-
 τὸς ἀρκῶν τὸ ἦπρ, ὡς ὠάν-
 τα ἔχεισ ἀντι ἔ καλῶς ἢ ὄν-
 μιχῶν πλοσῆσ. Προ. ὦ
 Κρόνι καὶ Ιασπεῖ, καὶ ἐν Γῆ
 μῆτρ, οἶα πέπονθα ὁ λακο-
 δάμωρ, οὐδὲ Διὸν ἀρῃσαι-
 μιν; Ερμ. ἔδρ Διὸν ἀρ-
 ῃσαι, ὦ Προμηθεῦ; ὅσ πρῶτα
 ἢ τῶν νομῶν ἔ κρῶν ἔχει.
 qui primò quidem distribuendarum carniū obiens munus,

castiat. Ne igitur cuncteris,
 Promethee, sed ascende, &
 præbe te monti affigendum.
 PRO. At uos saltem, ô Mer-
 curi & Vulcane, miserescite
 mei, qui citra ullam pror-
 sus noxam calamitatem in-
 stam incidi. MER. Mife-
 rescite, ais Promethee? Tan-
 quam parum sit tibi Caucaso
 alligari, nisi nos quoque am-
 bos Iupiter eidem pœnae mox
 destinet, veluti mandato suo
 immorigeros? Sed tu por-
 rige dexteram. Vulcane tu
 reclude, & affige malleo pô-
 tenter immisso. Præbe læ-
 uam, quò & illa ritè impli-
 ceatur. Bene actum. iam
 nunc deuolaura tibi d aquī-
 la iecur depascet; ne quī-
 piam tibi inquam desit præ-
 mij pro opere illo tuo tum
 pulchro, tum ingenioso.
 PRO. °O Saturne, ô Iape-
 te, & tu Tellus parens, infe-
 lix ego quibus afficior pœnis;
 qui neq; facinus unquā gra-
 ue admiserim. MER. Nul-
 lum facinus, ais Promethee?

mirum

εἰδὼς, ὅτως ἀδικὸν ἰποιήσω,
 καὶ ἀπατηλῶν, ὡς αὐτῷ ἤ τὰ
 ἄδικα ἰπικηλῶν, τὸν Δία
 δὲ ὑπαγορεύσασα, ὅσα λα-
 λήσας ἀγγίτι δὴμῶ; μίμ-
 νημαι Ἡσιόδῳ νῦν Διὶ οὕτως
 ἀπὸντῶ. ἔπατα δὲ τὸς ἀν-
 θρώπων ἀνέπιδασας, πάνυργό-
 τατα σώα, ἢ μεδνισά γε τὰς
 γυναικας, ἐπὶ πᾶσι δὲ τὸ τι-
 μιῶτα ἄν κτῆμα τῶν θεῶν τὸ
 πῦρ λέληψας, καὶ τὸ ἔδωκας
 τοῖς ἀνθρώποις. Ἐὐτα δὲ ἀνὰ
 ἀργασμῶν, φησὶ μὲν ἀδίκ-
 κήσας δὲ δέσασα, Πρ. Ἰοικας, ὃ
 Ἐρμῆ, καὶ σὺ κατὰ τὸν ποιη-
 τῶν ἀνάτιον ἀπασάσας, ὅς τὰ
 βλαπτὰ πᾶσι φέρας, ἐφ' οἷς ἔγω-
 γε τῆς ἐν πρυτανέῳ σιτήσας,
 εἰ τὰ δίκαια ἐγίνετο, ἐτι-
 μησάμεν ἄν ἑμαυτῶν. εἰ
 γοῦν σχολή βί, ἡδύας ἄν
 σοὶ καὶ δίκαιοδοξισάμεν ὅ-
 πῃ τῶν ἐγκλημάτων, ὡς
 δέ.

mirum quàm vastè egeris,
 atque improbe. optimam e-
 nim pariem tibi subducens,
 Ioui ossibus candido adipe
 velatis imposuisti. & Hesi-
 o di ipsius iam mihi iam men-
 tem venit, qui meherclè de
 hac re verba facit. Dein-
 de & homines effinxisti, a-
 nimantis genus quo non est
 aliud versutum magis ac
 callidum, & quidem maxi-
 mè omnium mulier. Super
 omnia autem ignem thesau-
 rum deorum omnium præ-
 stantissimum furtim surris-
 puisti; hominibus eiusce vs-
 sum tradens. At verò quum
 tanta admisseris flagitia, mi-
 rum quomodo dicere au-
 sis, te quasi infontem; &
 nemini prorsus iniurium,
 vinculis implicari. PRO-
 h Videtis quoque & tu mihi
 Mercuri, iuxta poetam, incus-
 sare innocuum, quando talia mihi obijcis, quæ ego iure o-
 ptimo me fecisse contenderim: ob quæ equidem in Pryta-
 neo publicè alendum me, si pro merito mecum ageretur, cen-
 suissem. Verum si vacat tibi audire ex me defensionem mini-
 me iniucundam, ego deortam in me culpam facili conatu dic-
 luctè curauero, simulatque perspicuum fuerit oratione mea,
 quàm

δάξαιμι ἄδυνα ἰγνώσῃτα πᾶ-
 ρί ἐμὸ τῶν Δία. σὺ δὲ, σὺ μὲν-
 λῶ ἦ ἄ, καὶ δινανίδος, ἀπα-
 λόγησόν με πρὸς αὐτὸ, ἵνα δινανί-
 ας πλὴν ψῆφορ ἐθέλω, ἀνεσῶ-
 ρῶ δὲ αὖ με πηλοῖον τῶν Κα-
 σπίων τέτων πωλῶν, ἐπὶ τοῦ
 Κανιάσου, οἰκίσσον θάλαμα πᾶ-
 σι Σκύθαις. Ερ. ἔωλον μὲν, ὃ
 Προμηθεῦ, πλὴν ἔφοσον ἀγω-
 νίῃ, καὶ ἐς δὲ ἄρ' ἄλλως δὲ
 οὐδὲ λέγει. ἢ ἦ ἄλλως περὶ μέ-
 νον ἀναγκῶν, ἐς ἃ ἄρ' ἄλλος
 καταπλῆ ἰπιμυλῆσός σου
 ἦ ἦπαλῶ. πλὴν ἐν τῷ μισθῷ δὲ
 ταύτην σχολὴν λατῶν ἄρ' εἴν
 ἔχον, ἵνα ἀπόσιν καταχρῆ-
 σῶμαι ὅπως ἐκείνῳ, οἷον ἢ σὺ
 παντοῦτά τῶν ἐν τοῖς νόμοις.
 Προ. πρὸς τῶν οὐρ ὃ ἐρμῆ λέ-
 γει, καὶ ὅπως μου ἵνα ἀπόστα
 λατῆροσύνης, μηδὲ λαθυφῆς
 τι τῶν δινανῶν τοῦ πατρός.
 οἷον δὲ ἢ Ἡφαιστέ, δινανῶν ποῖδ-
 μαί ἔγωγε. Ηφαι. μὰ Δί' ἄμ' ἄ
 λατῆρο

Mercuri tu velim dicas, quibus de rebus mecum pater tuus
 exposculet: quas dein exaggerare tibi licebit, & longè gra-
 uissimas facere. Caueto autem in primis, ne præmissum ti-
 bi aliquid excidat. Cæterum, tu Vulcane censor esto, ac de
 causa cognosceas velim. VVLC. Ita me amet Iupiter, pro
 iudice

quam iniquè aduersum me
 Iupiter pronunciauerit. ^k Te
 verò quandoquidem tam e-
 loquio polles, quam iuris sci-
 entia, Iouis partes tuearis;
 denique effingas; ut lubet,
 quod me haud iniuria ^l pro-
 pe portas Caspias Caucaaso
 isti affigèdum iudicarit, quò
 miserrimum Scythis omni-
 fram spectaculù. MER. Inas-
 nem in umis operam Promè-
 theæ, si prouocare velis à Io-
 uis in te lata sententia: tenta-
 re enim isthæc, prorsus exi-
 stimo inutile. Verùm: quando
 alioqui tantisper mihi hæc ma-
 nendum est, dum ex arduo
 aduolet aquila, quæ hepatis
 tui curam gerat: occasionem
 nimirū hæc nobis mora mis-
 istrabit te auscultandi de-
 clamantem, qui præter astum
 quo cunctos mortales super-
 ras. Rhetoricen quoq; probè
 calles. PRO. Primùm igitur

ἡδύχορον ἀντί τοι μὲ ξέων,
 δεῖ τὸ πῦρ ὑφ' ἐκλόμβου, ψυχρὰν
 μοι τὴν κάμινον ἀφ' ἡλίου
 πας. ΠΡΟ. ἔνοῦν δὲ ἐκλόμβου
 τὴν κατιχοίαν, σὺ μὲν ὡς ἰ
 λοπῆς ἡδὲ σὺ ἀρε. ὁ Βρμῆς
 δὲ καὶ τὴν ἀνθρωποποιίαν, καὶ
 τὴν ἱερανομίαν ἀτίασται.
 ἀμφὸς δὲ τεχνίται. καὶ ἡπῆρ
 ἄστροι εἰσκατε εἶν. ΗΡΑΣ. ὁ
 Βρμῆς καὶ ἡπῆρ ἐμοῦ ἐρε. ἐγὼ
 γὰρ οὐ πέθε λόγους τοῖς ἀδικαι-
 κτοῖς ἡμῖν, ἀλλ' ἀμφὶ τὴν κά-
 μινον ἔχω ταποκά. ὁ δὲ ἔν-
 ταρ δὲ, ἢ τὰ τοιαῦτα οὐ ὡρ-
 ἔργος μὲ μὲ τεχνοῦ αὐτῶ.
 ΠΡΟ. ἐγὼ μὲ οὐκ ἄρ ποτε ὡ-
 ρῶ καὶ ὡς ἰς τῆς ἱλοπῆς τὸν
 Βρμῆν ἐθελῆσαι ἀρ ἡπῆρ, δε-
 δὲ ὄναδιάν μοι τὸ τοῖς ὁμο-
 τίχου ὄντι. πᾶν δὲ ἀλλ' εἰ καὶ
 τοῖς ὄν, ἢ Μαίας πᾶ, ὑφ' ἰσ-
 σαι, καὶ ὄς ἡδὲ ὡς ἀνερ τὴν
 κατιχοίαν. Βρμ. πᾶν τοῦ
 ὁ Προμηθεύ, μακρῶν δὲ
 λόγων,

judice accusator tibi futurus
 sum, eò quòd compilato i-
 gni, gelidam mihi officinam
 reddideris. PRO. Partiri
 igitur vos conveniet actio-
 nem, ut tu quæ ad furtū per-
 tinent, in unum congeras : at
 Mercurius quæ hominū fors
 mationi conveniunt, carnis
 utq; distributioni, impu-
 gnare conetur. Nihil autem
 video quod vos remoretur,
 quum ambo sitis egregij ar-
 tifices, & ad compositi dicē-
 dū impendiū instructi. VVL.
 Mercurius meam obibit pro-
 uinciam, cui hæc non obiter
 curæ sunt, utpote rhetori.
 Nam ego quum haudqua-
 quam in iudicialibus differ-
 tationibus verser, sed magis
 circa focū, ibiq; nonnihil est
 quod meæ possunt vires: quò
 pacto oratorē agam, non vi-
 deo. PRO. Nihil est quòd
 Mercurium de furto dictu-

rum suspicer. Quomodo enim furti me suggillauerit, cuius is
 pfe author est? Unde necessitudo quædam mihi cum Mercu-
 rio intercedit, propter idem artificium. Atqui tempus expe-
 tit, ὁ Μαία soboles, si me culpæ cuiuspiᾶ arguere velis, ut mo-
 do proponas accusationem. M E R. Si mihi propositum sit

λόγων, ἢ ἰκανῆς τινὸς ὡρα-
σκωῆς, ἐπὶ τὰς ἑπιπραγμα-
σιαῖς, ἢ ἀπόρη μόνον τὰ λε-
φθάρια ἐπέμψων ἀδικημά-
των, ὅτι ἐπιπραγνύτι ἑμοι-
ράσια τὰ λεφάρια, σκεῖν δὲ μὴ τὰ
καμίσα ἐφθάρτων, ἐξηποδύ-
σθαι δὲ τὸν βασιλεῖα, καὶ τὸς
ἀνθρώπους ἀνέπλασθαι, οὐδὲν
δέουσι. καὶ τὸ πῦρ λαίψας παρ
ἡμῶν, ἰσομίσθαι παρ ἰσομί-
λαι μοι δοκῆς, ὅ βίβλιν, μὴ
σωσίζου ἐπὶ τοῖς τηλικούτοις,
πάλιν ὡς ἀνθρώπος τῷ Διὸς
πυπρασμένῳ. ἢ μὴ οὐδὲ ἔφα-
ντο ἢ μὴ ἐργασθὲ αὐτὰ, δὴ-
σα καὶ διελίχασιν, καὶ ῥῆσιν
τινα μακρὰν ἀπτεύειν, καὶ
παρὰ δαί, ὡς ἐνὶ μάστιγι, ἰ-
φανίσειν τὴν ἀλήθειαν. ἢ δὲ
φῆς τοιαύτων πεποιοῦσθαι τὴν
νομίαν τῶν λεφάρων, καὶ τὰ πε-
ρὶ τὸς ἀνθρώπους κενεργῆ-
σαι, καὶ τὸ πῦρ λαίψασθαι,
ἰκανῶς λατρηόριτά μοι,
καὶ μακρότερα ἐκ ἄρ' εἰποιμι.
αἴψα δὲ ῥῆ ἄνω τὸ τοιοῦτον.

Προ. ἢ
minibus ⁿ recens formatis, atque ablato igni, abunde iam
mhi in hac accusatione satisfactum est. Quid enim pluri-
bus opus ē quando aliter dicere, iam planè sit nugari.

PRO. Si.

malefacta tua insectari, lon-
ga profectò oratione opus
fuerit, & apparatu aliquo.
neque enim quasi compen-
dio quodam recensere cri-
mina satis est, ^m quo pacto
videlicet commisso tibi di-
stribuendarum carniū of-
ficio, regem meliori parte
fraudaueris, atque illam pro-
te seruaris: quodq; homines,
quos esse minime decebat,
effinxeris: denique, quòd in-
gnem quoque à nobis sustu-
leris, ad illos cum perferent:
qua in re abusus es profectò,
vir optime, Iouis benigni-
tate, ac visus es mihi eam
parum intellexisse. At ve-
rò si hæc inficiaberis, te ad-
mississe flagitia, longiore
tecum viemur sermone,
quo simul & dicta tua re-
fellamus, & ut veritas
quammaximè fiat perspicua,
laboremus. Caterum, si
ea concesseris, quæ de car-
num diuisione diximus, ho-

Προ. ἂ μὴ καὶ ταῦτα κέρως
 δεῖ, ἂ ἔρηναι, ὁφείμθα μι-
 κρόν ὑπερον. ἐγὼ θεῶν ἰσχυ-
 ροῦσθαι, πειρασμοῦ ὡς ἀν-
 οῖός τε ὁ δαίμων ὄντα τὰ ἐν-
 κλήματα. καὶ πρῶτον μὲν ἄ-
 κουσον τὰ περὶ τῶν κερῶν.
 καὶ τοι νῦν τὸν οὐρανόν, καὶ
 κινῶ λίγων ταῦτα, ἀσχυροῦ-
 μαί ὑπὲρ τοῦ Διός, ἂ οὐτὼ
 μικρολόγῃ καὶ μεψίμοι-
 ρός δεῖ, ὡς διότι μικρόν ὄ-
 σον ἔρ τῆς μεθιδι ὑπερον, ἀνα-
 σκοποῦσθαι ὁμοῦ πείμαρ
 παλαιὸν οὐτὼ θεῶν, μίτε
 τῆς συμμαχίας μνημονό-
 οντα, μίτε αὐτὸ ἔδρῆς
 τὸ ἐφάπαιον ὄντα, ἰννοῦσθαι
 τα, καὶ ὡς μαρτυρῶν τὸ τοῦτον
 ἔρῆς δεῖ, καὶ ἀνακλίθαι, ἂ μὴ
 τὸ μέσον αὐτὸς λάψῃ. καὶ τοι
 τὰς γὰρ ἀπάτας, ὁ Ἑρμῆς, τὰς
 τοιαύτας συμπολικὰς οὐκ ἔσ,
 ὁ καὶ οἶμα ἀπνημονόσθαι,
 ἀμ.

PRO. Siquidem isthuc an-
 sit nugari, posthac videris
 mus : nunc verò quoniam
 absoluta tibi est aduersum
 me (vt ais) accusatio, ego,
 præpotens Mercuri, hac
 obiecta facile amoliri ten-
 tauero. Et primò quidem
 audi, obsecro, quæ dicam
 de carnibus. Cælum testor,
 si me non Iouis loco nunc
 pudet vt recenseam quàm
 ille sit pusillanimus & ques-
 rulus : non tam aliam ob-
 causam, quàm quia minu-
 tula quædam ossa in por-
 tione, quæ sibi sorte obti-
 gerat, offendit : & huius
 rei gratia me tanto nunc
 tempore à cunctis pro deo
 habitum, palis huc affigen-
 dum misit, immemor sanè,
 quibus eum iuuerim benefi-
 cijs, neque satis probè per-
 pendens, cuius momenti sit
 tantæ indignationis origo ac
 que materia. Nam quis non
 videt, puerilem hanc esse iram, vt excaudetas, & in
 quo feras animo, quoniam P maiorem partem non acce-
 peris? Verùm, quanto foret æquius, Mercuri, coniuua-
 lium huiuscemodi fraudium deinceps ne recordari quidem,
 l 3. & dimissis.

ἐν δ' ἂν καὶ τῆ μάρτυρι μὲν
 ταξὺν ἀναχθέντων, παλαιὰν
 ἤξεισθαι, ἢ αὐτῶν ἔρ' ἔσθ' οὐκ
 ποσὶν ἡσυχαστῶν τῶν ὀργῶν.
 ἰσθ' τὸ ἀνεῖον κατακλῆσαι τὸ
 μῦθον, καὶ μνησικακῶν, καὶ
 ἔωλον τινὰ μνήμῳ σφρα-
 γμῶν ἀπαρῆ, οὔτε θεοῖς
 πρόσον, οὔτε ἀλλοῖς βασιτε-
 κόν. ἢ γοῦν ἀθελή τις τῶν
 συμποσιῶν τὰς κομψείας τῶν
 τας, ἀπώτῳ ἢ σκώματα, ἢ
 τὸ σιωπεῖν, καὶ ἐπιγελῶν, τὸ
 καταπιτόμβον ὅτι μὲθ' ἢ, καὶ
 ἔσθ' ἢ, καὶ σιωπῶν, σκυθρωπῶν
 ἢ ἀτρεπῶν πράγματα, καὶ ἡμι-
 σι συμποσιῶν πρόσοντα. ὡς
 ἔγω οὐδ' μνημονόωμαι τῶν
 ὑστέρων ἔτι ἄμῳ τὸν Δία,
 οὐκ ὅπως καὶ τιλικαῖτα ἐπ'
 αὐτοῖς ἀνακτισθῶν, καὶ πάν-
 σταν ἠγῆσθαι τῶν ποσειδῶν,
 ἢ στανῶν τῶν ἡρῶν, πῶς
 δὴ τῶν τινὰ ἔσθ' ἢ, παρῶ-
 μῶν ἢ στανῶν τῶν τῶν βίης
 ποσὶν ὁ ἀρούρῳ ἢ, τῶν δ',
 ἢ Ἑρμῆ, τὸ χαλιπῶν τῶν μὴ
 τῶν ἐπ' αὐτῶν μοῖραν ἀπνευμῶν
 κέραι ἔσθ'

ab alijs dignosceret. † Sed age Mercuri, ut illi iam aliquid
 concedamus, minorem portionem ei tradidimus in parti-
 tione

et dimissa ira, symposij deli-
 ctum veluti lusum astimare
 atque iocum? Quippe quum
 in crastinum comere odium,
 ut meminisse iniuria vete-
 ris, haudquaquam reges de-
 ceat, ne dicam deos. Sed age
 dum tollamus et conuiuijs le-
 pōres illos et sales, risum, et
 subdolas captiones: quid,
 oro, praeter temulentiam,
 edacitatem et silentium fiet
 reliqui? Quae quum tri-
 stitia admodum sint, et parum
 iucunda, decentius exulare
 crediderim huiusmodi a
 conuiuio. † Nam Iouem in
 posterum diem recordaturū
 quis oro putaret huiusce dis-
 tributionis carniū, in qua
 nil praeter iocum notares ac
 lusum? Ut ne interim dicam
 quod molestē non nihil esset
 laturus, tanquam his rebus
 leuiculis potuerit offendī.
 Nihil enim aliud explorare
 volebam in ea diuisione,
 quam in delectu partium
 meliorem num Iupiter ab

tione

κῆρα δὲ Διὶ, πλὴν δὲ ὄλω ὕ-
 φησίν. τί οὖν εἰς τοῦτο ἐ-
 χεῖν τὸ ἔλγε τῆ γῆ τὸν οὐ-
 ρανὸν ἀναμύχθαι, ἢ δού-
 μα καὶ σαυροῦς καὶ Κάνκας
 ὄλον ἐπινοῆν, καὶ ἀετὸς
 καταπέτασθαι, ἢ τὸ ἡπὶ ἑκός
 πλὴν ὄρα ἢ μὴ πομπὴ ταῦτα
 καταγορῆ ἢ ἀγαμαλῆτος ἀ-
 τῆ μικροψυχίαν, ἢ ἀγῶνα ἢ
 γνώμης, καὶ πῆς ὄρην ἀγέ-
 ρεσθαι. τί ἄν ποιοῖσθαι οὐτος, ὁ-
 λον βοῶν ἀφελῆς, ἢ ἡρεῶν
 ὄλιγον ἐνκα τοῖ αὐτὰ ἐργά-
 ται, καὶ τοῖ πόσθαι οἱ ἀνθρώποι
 ἀγνωμονέσθαι διδρακτα
 πῆς τὰ τοῖ αὐτὰ, ἢς ἀπὸς λῶ
 καὶ τὰ ἐς ὄρην ὄξυτέρος ἐπὶ
 ἢ θείων, ἀλλ' ὁμοῦ ἐκέρων ἐκ
 ἐπὶ ὄσθαι ὡς μαγέρθαι σαυροῦ
 ἀντιμύθη ἢ τὰ ἡρεῶν,
 καὶ θῆς ἢ ἀδελφῶν ἢ ζυμὴ πῆ
 ἐκέρων ἢ ὄλομῶν ἀ-
 ποσπάθαι ἢ ἡρεῶν καὶ ἰδρόχ-
 θισθαι, ἀλλ' ἀσχηρῶν ἀφελῆς
 ποιοῖν αὐτοῖς. ἢ ἢ πᾶν ὄρην
 ὄξυ, ἢ ἡρεῶν ἐν ἐπιφανῶν,
 ἢ καὶ

sit circumlambere, aut ex veru nonnihil tostaru carniū vel
 lens vorarū. Magis enim veniam illis imperiunt, nisi vehem-
 enter fuerint irati. tunc enim incutiunt coquo pugnum,

tione: adde quòd factā, quòd
 horrendam atq; molestam.
 Et, si lubet, finge me omnino
 portionem susulisse: quid
 tum? Nunquid ideo decebat
 ut calum (ceu proverbio
 dicitur) terra miscretur,
 vincula excogitarentur, &
 cruces, totūq; Caucasus, a-
 quila dehinc demitterentur,
 quæ hepar dilaniarent? Fal-
 lor, si hæc nō sunt aperta pu-
 sillanimitatis indicia, ani-
 mūq; ignobilis, & propensi in
 iram. Nam cūm hæc agit ob-
 pauculas carnes, quid oro
 fecisset, si bos integer illi fu-
 isset adeptus? Videre iam
 licet homines in pari nego-
 cio lōgē modestius affectos:
 qui quūm dijs immortalibus
 natura sint inferiores, acrius
 illos excandescere par erat,
 quām deos. Atqui nemo ha-
 ctenus fuit qui coquū cruci
 adiudicārit, eam ob causam,
 quòd carnes elixas, in mis-
 sum iusculo digitum, visus

ἢ ἢ κατὰ λόγους ἐνάταξαι.
 ἀρεσκασίον δ' εἰδῆς παρ'
 αὐτοῖς τῶν τυχεύων εἶ-
 κα. καὶ πρὶ μὴ τ' ἡρώων το-
 ῦτα, ἀσχετὰ μὲν ἡμεῖς ἀρ-
 λογιόδοι, ποῦν δ' ἀσχη-
 τηροῦν ἡμεῖς. ὡς δ' τῆς
 πλαστῆς, καὶ ὅτι τὸς ἀνθρώ-
 πους ἐποίησεν, καὶ τὸς ἰδὲν ἡ-
 γαρ. τὸ δ' ὡς Ἐρμῆ, δι' ἡλὲν
 ἔχον τὴν κατασκευάσαν, οὐ οἶ-
 δασθε δ' ὁ πρότερον αἰτιᾶσθαι
 με. πότρε, ὡς εἰδῆς ἡμεῖς
 τὸς ἀνθρώπους γεγονῆαι, ἀπὸ
 αἰμαίνοντων ἀπὸ τῶν αὐτῶν
 γὰρ αἰμαίνοντων ἀνέγασον,
 ἢ ὡς πεπλοῦ μὲν ἡμεῖς, ἀλ-
 λου δὲ τινὰ, ἢ μὴ τῶν δι-
 σχηματικῶν τῶν πρότερον; ἢ ὡς
 ὅμως ἡμεῖς ἀμφοῖν ἰσῶν, καὶ
 πρῶτον γὰρ ὡς εἰδῆς τῶν
 θεοῖς ἀπὸ τῶν θεῶν γινώ-
 σται, τῶν ἀνθρώπων ἰσῶν τὸν
 πρῶτον γὰρ, πρὸ αἰμαίνοντων
 κινῶν. ἢ πρῶτον δ' ὡς ἢ συμ-
 φέρουσα ἢ ἀμείναι ταῦτα αὐ-
 τοῖς πρῶτον, ἢ εἰρήμην καὶ
 ἀπὸ θεο-

uero, quod non modo nulla penitus iactura, malōve deos
 rum, homines in uitam sunt adducti, verūm etiam quod in
 rem eorum isthuc potissimum cedat, magis quam si (et iam
 olim

aut verberant genas: verūm
 qui in crucem illum sustule-
 rit, inuenias neminem. Et
 hac de carnibus, vitis sane
 defensio: sed tunc multo vi-
 lior planē ac turpior in Iouē
 recundet accusatio. Tem-
 pus nunc monet, ut de plas-
 mate & hominibus à me for-
 matis disseratur. qua in re
 gemnam constat sitam esse
 accusationem: neque satis
 compertum habeo, Mercuri,
 cuiusnam culpæ me primò
 reum agas: num illius, quòd
 homines haudquaquam pro-
 creati debuerint, qui mouea-
 rentur: sed conducibilis fo-
 ret, terram ipsam unde sunt
 progeniti, prorsus esse ocio-
 sam. An verò, quòd formas
 vi quidē homines haud fue-
 rit absurdum, sed longē ali-
 ter, & fermē ad aliam figu-
 ram ac formam, quam ego
 illos fabricarim. Ego ad v-
 trumq; facillē responderim,
 simulatque ostendere tenta-

ἀπάνθρωπον συμβάν τῷ
 ζωῷ μῆραν, ὡς ζῶντων πάσαι
 (ῥᾶσιν ἢ ἔτι ἀλλοτρῶν γε-
 νοῖτο, ἢ τι ἠδίκησα ἐγὼ, με-
 τακομίσας καὶ νεοτίσας
 τὰ περὶ τοῦ ἀνθρώπου) τὸ
 θεῶν μόνον ἢ τὸ ἐπεράνιον
 γέσθ. ἢ γὰρ δὲ, ἀγέρον τι
 χεῖμα καὶ ἀμορφον; ἦ λῆας ἄ-
 παρ, καὶ ταύτας ἀνημίροισ
 λάσαι, οὐτὶ δὲ βαμοὶ θεῶν,
 ἠνίας, πόθεν δὲ ἀγαλμα, ἢ
 ξόανον, ἢ τι ἄπο τοῦδε, οἷα
 ποτὰ νῦν ἀπαιταχόθι φαί-
 νεται μὲ τὰ πάσις ἐπιμα-
 λείας τιμῆμα; ἐγὼ δὲ (ἀεὶ
 γὰρ τὶ προδεδάω εἰς τὸ λοιπὸν,
 καὶ σκοπῶ ὅπως ἀνξήθισ-
 ται μὲ τὰ τῶν θεῶν, ἐπιδα-
 σει δὲ καὶ τὰμα πάντα ἐς
 λόμον, καὶ λῆμα) ἰνυροῦ-
 σα ὡς ἀμενον εἴη ὄλιγον ὄ-
 βον τοῦ πηλοῦ λαβόντα, ἴωα
 τινὰ οὐσίσαομαι, καὶ ἀνα-
 πλάσαι, τὰς μορφὰς μὲ ἢ
 μὲν αὐτοῖς προσοικότα, καὶ
 ἢ ἰπλάειν τι ὅμιλον τῷ θεῷ,
 μὲ

sillum luti acciperem, & inde animantia effingerem no-
 bis, dijs forma non admodum absimilia. Quippe vel ide-
 rat unicum, in quo mihi natura diuina deficere videbatur,

olim fuit) tellus deserta, &
 hominibus qui eam coleret,
 destituta maneret. ⁴ Sic e-
 nim nullo negotio palam
 fiet, num ego deliquerim in
 hac formæ humanae reno-
 uatione, quam solam cōstat
 diuinam esse, & planè cœle-
 stem. Quum itaq; tellus in-
 culta, rudi ac hirta sylua
 horresceret, ac squalleret si-
 tu, aded ut neq; vspiam gen-
 tium videres aras deorum,
 templum, stantiam, simu-
 lachrum, aut aliud huius-
 cemodi, quemadmodū sum-
 ma diligentia iam vndique
 apparent hæc elaborata,
 non sine eximia deorum ve-
 neratione: ego cum alio-
 qui propensus sum ad pro-
 uidendum in commune, ne
 quid desit, quod ad in-
 crementum rei diuinæ,
 decus ac venustatem per-
 tineat, tacitus mecum re-
 putauī, nec quicquam posse
 fieri melius, quàm si pu-

b s quod.

μὴ ὄντ' ὅτι ἴναντις αὐτῷ, καὶ
 πρὸς ὃ ἕμεσιν ἢ ἕξίτασις γί-
 γνομένη, ὑδραμονέειρον ἀφ-
 φαίνεν αὐτό. θνητὸν μὲν ὅτι
 αὐτὸ εἶναι, ὑμνηχάντατον δ'
 ἀπὸς, καὶ σωτήριον, καὶ
 ἕβριον ὅτι ἀθανάτου. ἢ
 ἀλλὰ κατὰ τὸν ποιητικὸν νό-
 ζον, γαῖαν ὕδα φέρας, καὶ
 δάμαλξας, ἀνέπλασα τὸς
 ἀνθρώπους καὶ πλὴν ἀθλων
 παρακαλεῖσαι σωτηριανέ-
 σθαι μοι τῷ ἔργῳ. ταῦτ' ὄντι,
 ἃ μεγάλα ἐγὼ τὸς θεοὺς ἠδί-
 κηκα. καὶ τὸ ἡμίμα ὀρᾶς
 σηλικόν, εἰ ἐκ σηλῆ ἰσῶ πι-
 ποιήκα, ἢ τὰ τέως ἀκίνητον ἐς
 κίνησιν ἤγαγον. καὶ ὡς ἔοικε,
 τὸ ἀπ' ἐκάνυ ἤπλορ θεοὶ ἔ-
 σιν οἱ θεοὶ, διότι καὶ ἐπὶ γῆς
 θνητὰ ἰσῶ τινὰ γένηται.
 ἔτω γὰρ καὶ ἀνακτῆ ὁ Ζεὺς,
 ὡσπερ ἐλαθρομέωρ ἔθιων
 ἐκ τῆς τῶν ἀνθρώπων γένε-
 σεως. ἢ μὴ ἄρα τῶ δειδῆ, μὴ
 ἢ οὐδοὶ ἀποκασίμ' αὐτ' βυ-
 λήσασαι

quod nullius collatione fa-
 licior appareret, atq; perfe-
 ctior: veluti modò si eam cū
 homine cōferas, prudentia,
 ingenio, ac rerum optimarū
 captu intellectu pręstans
 te, sed mortali tamen. Cete-
 rum * iuxta Poëtę dictum,
 terrę aque cōmiscens, ex li-
 quida molliq; effinxit homi-
 nes: ἢ Mineruā interea ad-
 hortatus, ut in opere absol-
 uendō mihi ferret suppetias.
 Hęc sunt magna illa ὅτι ar-
 dua, quibus nos deos offen-
 dimus: totiusq; mali (ut vis-
 des) hęc summa est: ex luto
 perfecta nobis sunt animan-
 tia: ὅ quod antehac immo-
 tum erat, nos ad mobilita-
 tem perduximus. Iam verò
 mirū quā indignetur Iu-
 piter ex tali terrestrium ani-
 manium formatione. Quas
 si verò deinceps decurum
 sustinere cogatur penuriam,
 ὅ procreatis hominibus,
 iam futurum sit ut dijs suis orbetur. Verūm quis vnquam
 tam demens exiit, ut solitudinem in Iouis curia propter
 generatos homines aliquando verisimiliter futuram formi-
 dare queat. Nisi forte id vereur, ne defectiōnem moliantur
 homines.

ἀόσσοι, καὶ πόλεμον ἐξέριζο
 σι πρὸς τὰς θεάς, ὥσπερ οἱ γί-
 γαντες. ἀλλ' ὅτι καὶ δὴ δόρυ καὶ
 λίθυον πρὸς ἐμὸν, ὦ Ἐρμῆ, καὶ τὸ
 ἐμῶν ἔργων, Ἀθλον ἢ σὺ δῖα
 ξόν τι καὶ ἐν τῷ μικρότατον,
 ἡ ἀγὰρ σιωπῆσαι, καὶ θίκα αἶ-
 λουμαι πεπονθὸς πρὸς ὑμῶν ὅτι
 ἤχρησα, ταῦτα γυγύηται τοῖς
 θεοῖς, ὅπως ἄν μάθοις, εἰ τις
 θεὸς ἔσται τῶν γῆν, ἐκείτη ἀρχὴ
 ῥᾶν καὶ ἀκατῶ ὄραμ, ἀπὸ πῶ-
 λον καὶ γαργαίαις, καὶ φουβῶς ἡ-
 μίροισι δὲ κροσσὸν μισῶν, καὶ
 τῶν θάλατταν πλοῦ μισῶν, καὶ
 τὰς νήσους κατοικημένας, ἀ-
 παύτα καὶ βωμὸς καὶ θυσίας
 καὶ αἶας, καὶ πανηγύρεις. με-
 σοὶ δὲ Διὸς πᾶσαι μὲν ἀργαῖαι,
 πᾶσαι δὲ ἀνθρώπων ἀγο-
 ραί. καὶ γὰρ εἰ μὲν ἐμῶν μόν-
 ον κτήμα τὸ ἐπιπλάσσω,
 ἐπιπλάσσω ἄν τῶν χηρῶν.

καὶ

viii
 denique quodcumque te veritas, A prorsus omnia Iouis plena sint.
 Quod si ergo rei priuata intentus, solum mihi homines, rem
 adeo præclaram, effinxissem, profecto quantum ex fructu
 conijcere licet qui ad me inde rediret, vos dij immortales opi-
 bus et diuione ne mihi quidem conferendi suis. Verum ego
 in communi deorum vilitati consulens, ac commodi proprij
 negligentior, in rem vestram homines potissimum produxi.

Nam

homines, et armis deos la-
 cessant: id quod olim fece-
 runt gigantes. Itaque nemine
 fugit, qua ego sum modestia:
 ut iam inique de me quispiam
 queratur, vel operibus mea
 industria absolutis, quod in-
 de dij immortales offensi
 sint, ac damnum acceperint.

Quin tu Mercuri minimum
 aliquod profer, et ego con-
 uicueo, velui merito has
 daturus sum pœnas. Atqui in
 promptu est cognoscere,
 quanta hinc dij accedat viti-
 litas, si cõtempleris terram,
 qua prius informi situ ac
 squallore obducta erat, vr-
 bibus, agriculturis et mitio-
 ribus plantis exornatâ, mare
 nauigatû, insulas habitatas,
 vndiq; aras et delubra, sa-
 crificia et festiuitates, aded
 ut iam passim via et fora,

νῶ δ' ἄς τὸ λοιπὸν φέρων, τὴ
 θεῶν ἡμῶν αὐτοῖς, μάλλον δὲ
 Διὸς ἢ ἢ Ἀπόλλωνος, ἢ ὅδ' ἢ,
 ὡς Ἐρμῆ, ἢ ἰδὲν ἀπαύλας
 ὅτι Προμηθεὺς δὲ ἰδὲν αὐτῶν, ὡς
 ὅτι ὅτι τὰ αὐτῶν μόνον σκο-
 πῶ, τὰ λοιπὰ δὲ ἡσυχία ἀποδίδο-
 μεν, καὶ ἡσυχία ποιῶ; ἴδὲν δὲ
 μοι, ὡς Ἐρμῆ, ἢ τὸ δὲ, ἢ ἡνὸν ὡν
 ἢ τι ἢ ἰδὲν ὅτι ἡσυχία ἀμάρτυ-
 ρον ἢ ἡσυχία, ἢ ποιῶ, ὡς ἡ-
 δὲ ὅτι, ἢ ἡσυχία, ἢ ἡσυχία, ὡς
 μοιὸς ἡδὲ ἢ ἡσυχία ἡσυχία ὡς
 ἢ ἡσυχία ἢ ἡσυχία ἢ ἡσυχία
 ὅτι ἢ ἡσυχία ἢ ἡσυχία ἢ ἡσυχία
 πων, ἀμάρτυρον ὡς ἡσυχία τὸ
 ἡσυχία ὡς ἢ ὅτι ἢ ἡσυχία, ἢ ἡσυχία.
 τινὰ πλεῖστον ἢ ἡσυχία ὡς, οὐτε
 ἢ ἡσυχία τινὸς θαυμαδοσόμε-
 ρον, οὐτε ἡμῶν αὐτοῖς ὡς ἡσυχία
 τίμιον. ἢ ἡσυχία ἢ ἡσυχία πρὸς
 ὅ, τι ἡσυχία παραβῶ ἡσυχία
 τὸν, ὡς ἢ ἡσυχία ἢ ἡσυχία
 ὡς ἡσυχία ὡς, ἢ ὡς ἡσυχία ἢ ἡσυχία
 μοίρε τῶν ἡσυχία τινῶν.
 ὅτι ἢ ἡσυχία καὶ τὸ ἡσυχία δια-
 θεῖν ἢ ἡσυχία, ἢ ἡσυχία πα-
 ραμῆ

Namsi quæ ad tempus atten-
 nent, ego attenuare molior,
 quo res meas promoueā, ve-
 lum mihi cōmonstres Btem-
 plum Promethci, quæadmo-
 dū Iouis & Appollinis nuf-
 quā nō videas: deniq; & ti-
 bi Mercuri, quædam delubra
 sunt sacra. Cæterum isthuc
 interea tecum expendas ve-
 lum, num tibi bonum aliquid
 appareat, sine omni penitus
 teste, & num oblectare queat
 habentem possessio, cui os
 pus quod nemo videat, ne-
 mo laudet, nemo admiretur.
 Quod ideo dixerim, quia
 nisi fierent homines, iam fu-
 turū erat ut omnis cunctarū
 rerum decor esset sine teste,
 & opes nostræ ne à nobis
 quidem ipsis haberentur in
 precio, cum nemo alius sit
 qui harum admiratione ca-
 peretur. Adde, quòd ne-
 mo ex nobis felicitatem
 suam sit intelleturus, si non
 liceat se conferre cum il-
 lis qui respectu quodam sunt inferiores: quippe bonorum
 nostrorum expertes. Nam quis vnquam rem quandam
 ceu magnam aestimārit, si non cum exigua illam dimetia-
 ture.

ῥᾶμ' ἄριστον. ὑμᾶς δὲ τιμᾶν ἐπι
 ῥωπολιτῶματι τέτρω δίορον,
 ἀνεσκαυρόνατε με, καὶ τῶν πλῶ
 μοι τῶν ἀμοιβῶν ἀπὸ δὲ δὲ κα-
 τε ἔβουλάματ'· ἀπὸ ἀλα-
 κῆροι τινὸς φῆς ἐν ἱερῶν αὐτοῖς,
 καὶ μοιχῶσι, καὶ πολεμῶσι, καὶ
 ἀδελφῶν γαμῶσι, καὶ πατρά-
 σιν ἐπιβουλάσιν. παρ' ἡμῶν γὰρ
 ἔχει ποτὴν τέτρω ἀφθονία. καὶ
 ἐδύπυθ' ἔλε ἀτιόσσαι ἄρ-
 τις ἔβουλάσιν, καὶ τῶν γῆν, ὅτι
 ἡμᾶς σιωπῆσαντο. ἐπὶ καὶ
 ἔλε ἴσως φάσκει ἄρ, ὅτι ἀνάγκη
 ποτὴν ἡμᾶς ἔχειν πράγμα-
 τα ἐπιμεινεμῶν αὐτῶν. ἐνοῦν
 διαγὰρ ἔλε καὶ ὁ νομῶν ἀχθῆ-
 σω, ἐπὶ ῥᾶμ' τῶν ἀγῶν,
 διότι ἀναγκῶν αὐτῶν ἐπι-
 μελέσθαι αὐτοῖς. καὶ ἂν τέτρω
 γὰρ ἐβουλάσιν ἔλε καὶ ἡδὲ ἀλ-
 λως, καὶ ἡ φροντίς ἐκ ἀτρε-
 πῆς ἔχουσα τινὰ δὲ ἀπὸ βῶ-
 τί γὰρ ἄρ ἐπὶ ἀπὸ βῶν, ἐκ ἔχου-
 τῶν ἄρ πένουδ' ἢ ἡρῶν
 ἄρ, καὶ τὸ νῆκταρ ἐπὶ βῶν,
 καὶ ἔ

tur? Verumenimvero quum
 optimo iure honorem a vo-
 bis pro rebus bene gestis in
 repub. sperare debuerim; in
 cruceam a vobis leuatus, mer-
 cedem capio mei tam saluas
 ris consilij. Sed ais C flagi-
 tiosi quidam sunt inter homi-
 nes, puta mæchi, bellatores,
 fororum mariti, & parentum
 acerrimi hostes: tanquam ac
 pud deos non aequè liceat res
 perire hanc scelerum multi-
 tudinem, & huius rei gratia
 in cælum culpam rejicias, ac
 terram, vnde dij fuerunt pro-
 gnati. Nec verò est quod di-
 cas, hominum formationem
 dijs immortalibus facessere
 negocium & augere curam,
 alioqui ociosis. D Sic enim
 eandem ob causam pastor
 qui gregem curandam su-
 sceperit, in pluvia eum
 non continebit, quando
 operosum sibi istud vide-
 bitur: quum alioqui cu-
 ra illa propter coniunctam exercitationem, non admodum
 appareat esse iniucunda. Sed adime, obsecro, dijs omnem
 sollicitudinem, vt iam nihil sit cui prouideant: quid iam a-
 liud agant, quam quod torpeant ocio, nectar imbibant.

καὶ ἄμφοσίας ἐννοφόμε-
 θα, ὁδὸν ποιοῦντων, ὃ ἢ μάστιγας
 μὴ πνίξῃ, ἔτι ἰσὶν, οἱ μὴ φόμε-
 νοὶ τῶν ἀνθρωποποιῶν ἢ μά-
 λιστα τὰς γυναικας, ὅμως ἐρῶσι
 αὐτῶν, ἢ ὁ δὲ γλαυκῆ κατιόν-
 τῶν, ἄρτι ἢ ταῦροι, ἄρτι ἢ δά-
 τυροι ἢ λύνκοι γυνόμενοι, καὶ
 θεοὶ ἐξ αὐτῶν ποιεῖν ἀξιού-
 τῶν, ἀπὸ ἐχθρῶν ἢ, ἴσως φήσας,
 ἀναπλάσσειν τὸς ἀνθρώπους,
 ἀπορρῆναι πρόπορ, ἀπὸ μὴ
 ἡμῖν τοιούτῃσ. ἢ ἴ ἀποπαρά-
 λαγαῖα τὸτῶ ἀμεινον περὶ ση-
 σάμω, ὁ πάντως λαδὸρ ἢ πι-
 εράμω, ἢ ἀσώβητον ἢ θηριώδῶν
 ἔσθλα, ἢ ἀγροῖον ἀπὸ γράσθω τὸ
 ἴσθωρ, ἢ πῶς ἀν ἢ θεοὶς ἔθυσαν,
 ἢ τὰς ἀπὸσ ἡμῖν τιμὰς ἀπὶ
 ναμωρ, ἢ χι τοῖτοιο γυνόμενοι,
 ἀπὸ ἡμῶσ ὅταν μὲν ἡμῖν τὰς
 ἐκατόμβας πεσάωσιρ, ἢ
 ὀκνεῖτε λατρεῖν ἐπὶ τὸν ὀκτανδρ
 ἐκθῶρ θεοὶ μετ' ἀμύμο-
 σας ἀσθιπῶσ. τὸν δὲ τῶν τι-
 μῶν ἡμῖν ἢ τ' ὀσθιπῶν ἄτιον
 ἀνίσου=

maxime, quod nō grauamini vel ultra Oceanū summa celeritate proficisci, post inculpatos Aethiopus, si quando senseritis vobis afferri ab illis hecatōbas: verū me, q̄ honorū huiusce modi ac sacrificiorum auctor sum atq; origo, nescio quo iure in cruceis

ventre distendant ambrosia.
 Ceterū male me habet,
 quod inuicendo in opus à no-
 bis elaboratū, feminas po-
 tissimum reprehederitis, quas
 tamē impendit adamatis, &
 modò tauri, modò satyri &
 cygni effecti, ad illas vos
 demittitis: vi ne interim di-
 cam, quod in cœlū admittas,
 diuinitatis cōsortes redditis.
 E At qui non erat, ais, absur-
 dum, vt ferent homines, se
 modò ad nostrā hęc formam
 similitudine quapiam nō ac-
 cederent. Ego si exemplar
 aliud nouissem quod forma
 præcelleret, ad illius instar
 homines effigiassem: nisi
 beluinum magis deceret esse,
 & profus agreste illud ani-
 mantis genius. F Sed si hoc
 dixeris, non video quomodo
 vos diuino honore affice-
 rent, aut accumularent sa-
 crificijs: quæ quam grata sint
 vobis, conijcere licet ex eo

ἔκταυράκατε. περὶ μὲν δὲ τῆ
 ἀνθρώπων, καὶ ταῦτα ἰκανά.
 ἦ δὲ ἦ, εἰ δὸν εἶ, ἐπὶ τὸ πῦρ με-
 ταίμην, καὶ πῦρ ἵπνο ἔλασον τὰ
 πῦρ ἑλπίω καὶ πῶς θεῶν τῶ
 μοι ἀπόπειρα μὴ δύνῃσαι,
 ἴδω' ὅτι ἡμεῖς τ' πυρὸς ἀπλωθε
 καμῶν, ἵξ' ὅτι καὶ παρ' ἀνθρώποις
 ἔστιν, ἐν ἀνθρώποις. αὐτὴ γὰρ οἰ-
 μαί φῶσις τῶν ἱερέων καὶ ἱερέων.
 ἔστιν τι ἔλασον γίνῃσαι, εἰ καὶ
 τις ἀπὸ αὐτῶν μεταλάβοι. εἰ γὰρ
 ἀπὸ δόνησαι ἐναυθῆσαι τις
 νόσ. φθόνῳ δὲ ἀντιπρὸς τὸ
 τοῖς ἀπὸ αὐτῶν μὴ δύνῃσαι ἴδω-
 καὶ ὁδοῖς τῶν ἑλπίω μεταδῆ-
 λῶναι τοῖς ἀπομύθοις. καὶ τοῖς
 θεῶς γένοντας ἀγαθὸς καὶ εἶναι,
 καὶ δωτῆρας ἑλπίω καὶ ἔξω
 φθόνου πάντας ἐσάναι, ὅπως γὰρ
 εἰ καὶ τὸ πῦρ τῶ πῦρ ἕξει
 νόμῳ ὅ κατεκόμιε εἰς πῦρ
 γλῶ, μὴ δὲ ὅπως τι αὐτὸ κα-
 ταπῶν, εἰ μὲν αὖ μὴ δύνῃσαι
 κού. εἰ δὲ γὰρ ἡμεῖς δύνῃσαι αὐτῶν,
 μήτε

in crucē sustuleritis. & Hæc
 sunt quæ de hominū plasmate
 facta fuerit cōmemorasse. Ad
 ignem transeamus direptum,
 si placet, scdam nimirum
 & inexpiabilem rapinam.
 Per deos autem in primis te
 orauerim, ne cuncteris: sed
 mox mihi respondeas, num-
 quid ex igne dī quippiam
 perdiderint, ex quo ille fuit
 apud homines. quod quidem
 vix unquam dixeris: Et quan-
 do sic natura comparatum
 est, ut ignis nihilo fiat mi-
 nor, si quis etiam cum alio
 communicet: deniq; non ex-
 tinguitur ideo, quia alius
 inde flammam transtulerit.
 Itaque euidentissimum hinc
 colligo argumentū inuidiæ,
 quod quum circa vllam ias
 eluram igne carere potueri-
 tis, ab eius tamen vsu arce-
 re in animum induxeritis
 eos qui hoc potissimum e-
 gere videntur. I. Quod contrā oportebat, deos omnes esse bo-
 nos bonarum rerum largitores, & ab inuidia longè abesse.
 K Sed quid si omnem prorsus ignem suffuratus, detuliffem
 in terrā, adeo ut nihil vobis feciffem reliqui? quānam oro in-
 iūria vos affeciffem, quibus ignis haudquaquā potest esse vsui:
 quum

μήτε ῥιζοῦνται, μήτε ἔψονται
 τῶ ἀμύροισιν, μήτε φώδεις ἐ-
 πιτεχνήτ' ἀέροισι, οἱ δ' ἀνθρώ-
 ποι καὶ ἀστὲρ ἀπὸ τοῦ ἀνακατά-
 κειντοῦ πυρὸς, μάστιξ δ' ἐς
 τὰς θυσίας, ὅπως ἐχοίην λιθό-
 σσῆρ ἀγίαν, καὶ τὸ λιθόσσηρ ἐπι-
 μιᾶν, καὶ τὰ μέλας λέκτρα ἐπι-
 θωμῶν, ὅρα δ' ἡμέρας μάστιξ καὶ
 ροῦλας τοῦ λαπυθῆ, καὶ τὸ ἐν ὄ-
 χιαυτῶν τῶν ἰδίων οἰομένους,
 ἰσότηταν ἀστὲρ ἔρανδὸν ἡ λιθόσσηρ
 ἔψεται ἐλισσομένη περὶ λα-
 πυθῆ, ἐναυτοῦ τῆς ἑταίρου ἡ μέ-
 ψις ἀνθρώπων ἀπὸ τῆς ἡμέρας
 ἐπιθυμίας. θαυμαστὸν δ' ὅπως ἐξ ἡ-
 καὶ τὸ ἡλίον ἐκκωνύεται. καὶ τα-
 λάμπερ ἀστὲρ, καὶ τοῖσι πύρ ὄ-
 τος ὅτι πολὺ θερμότερον ἢ πυ-
 ρωδὲς ἔσται, καὶ ἐκκωνοῦ ἀτι-
 ὄν, ὡς σπαθῶν ἡμῶν τὸ κῆρ-
 μα; ἔρηκα. σφῶδ' ὅ, ὅ Ερμῆ καὶ
 Ηρακλῆ, εἴ τι μὴ λατῶς ἀρῶν
 ἀοκῆ, ἀποθνήσκῃ, καὶ διενέξῃ
 τε, καὶ ὡς αὐτοῖς ἀπλοῦς ἡμέρα.

Ερμ.

que intemperans; quum ignis ille sit multo quam hic nos-
 ter diuinior, & candens magis. Dixi. Vestrum erit, Mer-
 curi ac Vulcane, ea quæ perperam à me proposita sunt, ad re-
 situdinem perducere, & rationibus quibus potestis nostra
 hac impugnare: dehinc rursus ad respondendum accingemur.

MER.

quum neq; coquere vobis ne-
 cessum sit, neq; frigidare am-
 brosiâ. Adhæc, nõ egetis ar-
 tificioso lumine: verum ho-
 minibus cū L. ad alia necessa-
 ria ignis habendus est, tum
 maxime ad sacrificia, quo
 videlicet in bivio nidore vo-
 bis parent, ibura incendat, &
 pecudum coxas adoleant in
 aris. Verum quum (vt video)
 ingentem vobis lætitiã pariat
 fumus ille, nihil promde tam
 gratum, quod in epulorum
 vicem vos reficiat, quàm vbi
 nidor simul cum fumo volu-
 tatus ad cælum vsq; permeat.
 Itaq; parum appositè profe-
 etò, & nimium absurdè vi-
 demini vaporem huiuscemo-
 di nunc incusare. M Miror
 autem cur Soli potestaté fa-
 citis lucendi hominibus, neq;
 illi vitio vertitis, quod in
 administrando deorum bo-

no tam prodigius sit; at-

ΕΡΜ. Οὐδέ τι δίδου, ὦ Προμηθεῖς, πῶς ἔστω γυνάωρ ὄφελος ἀμικτῶν. πῶς ἀμικτῶν ὄφελος, διότι μὴ καὶ ὁ Ζεὺς ταῦτα ἐπέσεισεν. εἰ γὰρ οἶδα, ὡς ἐξ ἡμῶν ἔλαβες ἄν ἐπέσεισεν ὄφελος τὰ ἔργατα ἐξαιρήσωντας ἔστω δεινῶς αὐτοῦ κατηγόρησας, ἀπολογηθεὶς δὲ οὐκ ἔστω. ἐνθάδε νοθεύει θεομάχων πῶς μάλιστα ὄφελος, ὃ πῶς γίνωσκον ἔστω κοινῶς ὄφελος. Πρ. ἡπίστευμι, ὦ Ερμῆ, καὶ ταῦτα μὴ, καὶ ὅτι ἀπολυθῆναι αὐθις οἶδα, καὶ ἡλιθίως ἐκ Οὐρανῶν ἀφίξεται σὸς φίλος ὃν ἔς μακρὰν, κατὰ τοξόων, ὃν φῆς ἐπιπέσεισθαι μοι τὸν ἀετόν. ΕΡΜ. εἰ γὰρ γνῶντο, ὦ Προμηθεῖ, ταῦτα, καὶ ἐπίδοίμι σε κλυμῶνον, καὶ κοινῶς ἡμῶν ὄφελος ἔστω. ὁ μὲν τοι γὰρ κρεῖννομῶν γὰρ Πρ. θάρσεν, καὶ ὄφελος ὄφελος ἡμῶν, καὶ ὁ Ζεὺς λύσει με, ἐν ἀντί μικρῶν ἀλαμονίας. ΕΡΜ. τίς τῶν τῶν;

Πρ. μ.

eum, & Iupiter me liberabit, non exigua felicitatis gratia.

MER. Ne, oro, graueris dicere, quæ sis illa felicitas.

m

PROM.

MER. Haud facile est, Promethee, cum tam generoso oratore certare: verum vehementer ex te tua fuit, quod hæc abs te non audiuit Iupiter. Id enim certo scio; sed eum vulturibus negocium dedisset, qui post hæc visceribus tuis pascerentur. adeo graueris ipsum eximatus es, aliud ferme agens: nam defensionem pro te dicere institueras. Mirum autem profecto, N quum vates sis, quomodo præfagire nequiueris, has te modo daturæ penas.

PROM. Præsciui hæc, Mercuri: neque me præterit, quod rursus liberabor: & nunc O Thebanus quidam veniet tibi amicus, qui

eminus iaculetur aquilam, quam supernè polliceris deuolaturam.

MER. Vinam hæc eueniant, solum te à vinculis videro, nobis conuiuiam additum, at non carnes partientem.

PROM. Bono sis animo, epulabor vobis-

Προμ. οἶδα, ὃ Ερμῆ, τίω θι-
 τῶ; ἀν' εἰ καὶ λέγῃ. φη-
 ράπειρ γὰρ ἕμαινον τὸ ἀπὸρ-
 ρῆτον, ὡς μισθὸς εἶναι, καὶ ἴνυρα
 μοι ἀντί τ' ἑσπέρην. Ερμ.
 ἀλλὰ φύλαξι, ὃ Τίταν, ἄφ-
 τ' ἄμαινον. ἡμεῖς δὲ ἀντιώμεν,
 ὃ Ἡρασι καὶ γὰρ οὐτ' ἴδμεν
 πλοσιόμοιο ἀντὸς, ἢ ἴμεν δὲ
 καρτερῶς. ἦν δὲ γὰρ ἴδμεν ἵε
 θυδῶον, ὃν φησὶ τοξότῳ κί-
 φανῶνα ὡς πρῶτον οὐ ἀνα-
 κρινόμενον ἰσὺ τοῦ ὀρνέου.

PROM. Nostin' Mercuri
 P Thein? Sed quid verbis o-
 pus? præstat enim celare ar-
 canum, quo me maneat
 præmium post solvam pæ-
 nam. MERC. Quando-
 quidem id præstat, tecum re-
 condas licebit. Quin nos,
 Vulcane, abimus? iam enim
 non longè abest aquila. At
 tu Titan, præstolare tantif-
 per, dum tibi Thebanus (ve
 ais) sagittarius cōtingat, qui
 te ab alutis huius laniatu quietum reddat, ac liberum.

GILBERTI COGNATI
 ANNOTATIONES.

DEFensionem Promethei Caucasō affixi Lucianus
 hic proponit, in qua verius deprehendere liceat,
 veluti ex instituto, acriorem in Iouem ac reliquos e-
 thnicorum deos recriminationem. Verum quis fuerit
 Prometheus, & quam ob culpam Caucasī supplicio
 destinatus, superius diximus in Apologia in eum à quo
 faceret Prometheus appellatus Lucianus. De quo He-
 siodus in Ergis, Ouidius, Horatius, ex recentioribus E-
 rasmus in Chiliadibus suis, & Cælius in Antiquitatibus
 annotârunt.

[EN tibi Caucasum.] Exordium Dialogi ab occasione
 loci, & Caucasī montis altissimi Septentrionalis Asiæ tractu, In-
 diam dirimentis à Scythia, cacumina habentis prærupta, perpe-
 ritusq; nivibus nicta. Huius montis descriptionem apud Arianum
 n. vicia Alexandri lib. 3. reperies. Prometheus verò affixum
 fuisse ad Caucasum, tam multis affirmant, ut vix negari
 possit. Hoc in primis testatur Cicero lib. 2. Tuscul. quæst. Hoc
 etiam

etiam Apollonius in fine 2. libr. Argonaut. assertit, quod eius interpretes affirmat. Illud ipsum Paulanias, Sernius, & alij multi.

b Hic Titan.] Prometheus filius Iapeti, qui fuit vnus ex sex Titanibus. c Supra conuallem passis hinc atque illinc è regione manibus.] Philostratus in Apollonio Tyaneo refert, duo esse Caucaſi cacumina, stadio inter se disiuncta, quibus accolæ Promethei manus affixas fuisse ferunt. d Aquila iecur depalcet.] Aquilam hanc Higinius Tiphone & Echidna genitam affirmat, alij Terra & Tartaro, alij à Vulcano factam.

e O Saturne, ô Iapete, ô tu tellus parens.] Iapetus Cæli & Terræ filius fuit, vir potens apud Theſſalos, qui, teste Hesiodo, quatuor reliquit filios, Atlantem magnanimum, gloria præſignem Manceium atque Prometheus varium, & Epimethem, stultumque Epimethem f. Nullum facinus.] Causæ ob quas Prometheus Caucaſo deſigitur. g Hesiodi.] Ex Theogonia Hesiodi colligitur, quando Prometheus, quæ illius aſtutia & prouidentia erat, Ioui Opt. Max. impoluerat, præcipue in carniū idolothyarum distributione, quam Græci scriptores solui ſunt appellare *νεπίοπιτα*. Siquidem sibi opipara, & forinsecus marcida: Ioui, cui tum optio dabatur, ossa alba pinguedine obducta apposuit. Vnde videtur esse proverbium, Promethei portio. Ideo iratus Iupiter, cum quod homines sinxerat luto, & ignem ferula cæliiis sustulerat, tum propter hanc imposturam, Caucaſo eundem alligari iussit, vbi eius epur ab aquila corroditur, quod non est renatum, iserumque exeditur, vt perpetua crucietur pœna.

h Videtis.] Conqueritur Prometheus, se inuſſe à Ioue damnatum, cum nihil mali patrauerit. i In Prytaneo publico alendum.] Prytaneum locus erat Athenis in arce dignissimus, vbi iudices & magistratus habere consilium solebant, & vbi aſſebantur publicè, qui bene meriti erant de Republ. sic dictum quasi *πυγῆς ταυτίου*, triuici victus promptuarium. k Tu vero quandoquidem tam eloquio polles.] Preparatio ad defensionem, seruiens dialogi decoro, eademque vice exordij.

l Prope portas Caspias.] Caspijs populis Scythici generis vicine sunt Tauri montis angustie, ad octo millia passuum in longitudinem extensæ, latitudine tam exigua, vt vix plauſtro sint peruia, quas idcirco Caspias portas Scriptores appellant, quod

quod per eas ex Babylonia & Perside ad mare Caspium pateat
 drausissus. m Quo pacto.] K perit capita accusationis.
 n Recens for.] *Græcè καὶ ἀνεργήσας καὶ ἀνεργῆς*, designare &
 nouas res edere, *καὶ τὸ ἀνεργήσας* significat. o Pro deo.] A'
 persona. p Maiorem partem.] A' circumstantiis facti.
 q Nam Iouem.] A' consilio facti. r Sed age Mercuri.]
 Amplificatio *καὶ τὸ ἀνεργῆς*. s Coelum terræ.] Hyperbole
 prouerbialis est, pro omnia perturbare, nihilq; non facere. Era-
 smo nostro interprete. t Videre iam licet.] A' collatione hu-
 manorum morum. u Sic enim.] A' consilio & causa finali.
 x Iuxta Poëtæ dictum.] Homines se è luto finxisse non
 negat Prometheus: quem sermonem ex Aeschylis Prometheo de-
 cerpit Lucianus. Et est transitio ad secundum caput de plasti-
 ce, ad quam bifariam respondet. Primum: Nihil damni ex hac
 fictione accessisse Ioui. Secundo: Multum vero etiam utilitatis
 inde promanasse, à consequentibus & effectis. y Miner-
 uam.] Quæ sapientiæ & bonarum omnium artium dea, & ex
 Iouis cerebro sine matre procreata est. z Gigantes.] Terra
 filij excelsissimæ stature in deorum perniciem procreati, ut supe-
 ris scilicet bellum inferrent, Iouemque de cælis possessione deice-
 rent. A Prorsus omnia Iouis plena sint.] Lucianus ex
 Arato sumpsit, quæ Virgilius hoc versu reddidit in Palemone
 Ecloga 3.

Ab Ioue principium Musæ: Iouis omnia plena.

B Templum Promethei.] Conqueritur Prometheus, nul-
 lam sibi aram dicatam esse, nullum exstructum templum, cum in
 honorem Iouis, Apollinis, Mercurii, fana ac delubra condita pas-
 sim visitantur. C Flagitiosi.] Obiectio, quam exemplo dein-
 de diluit. D Sic enim eandem.] Alia, quam per inuersionem
 à simili. E Atqui non.] Elegans amplificatio obie-
 ctionis per refectionem. F Sed si hoc dixeris.] Altera pars
 huius capituli, quæ & de modo signenti responderet. G Hæc
 sunt.] Transiuo. H Quando.] A natura rei. I Quod
 contra.] Ab officio deorum. K Sed quid.] Ab usu ignis,
 L Ad alia necessaria ignis habendus.] Ab vili ex con-
 sequentibus. M Miror autem.] Amplificatio ab exemplo.
 N Cùm vates sis.] Exprobrat Prometheo vim significatio-
 nis

nis nominis. Nam cum sit Πρωυεθεος vocatus, debebat providere ut evitaret fortunam. O Thebanus.] Herculem ex Alcmena & Iove natum intelligit, quem implacabile Iunonis odium maxime nobilitavit. P Thetin.] Cum Iupiter Thetidis amore captus, uxorem eam ducere vellet, Prometheus futurorum praescius, a nuptiis eiu/modi magnopere cum deterruit: quod in fatis esse diceret, quicumque ex Thetide nasceretur, patre suo matorem fore. Memor itaque Iupiter eius exempli, quod ipse in patrem suum ediderat, veritusque ne similiter a filio de caeli possessione depelleretur, a Thetidis nuptiis abstinuit: memorque beneficij quod in se Prometheus contulerat, Herculem ad Caucasum mittit, qui interfecta aquila, Prometheus vinculis liberavit. Vide plura de hoc apud Servium in illud Virgilij 6. Ecloga:

Caucateasque refert volucres, furtumque Promethei.
& in sequenti Dialogo, ubi liberationem Promethei ad Mercurium refert. Fabula extat apud Pindarum Hymno octavo Isthmiorum, Apollon Rhodig. lib. 4. carminis Argonautici, & Ovid. II. Metamorph.

IOANNIS SAMBUCI

ANNOTATIONES.

ENTibi Caucasum.] Exordium dialogi, ab occasione loci. Recte dicis pra.] Actio & afflictio Promethei, unde occasio dramatis petitur. Ne igitur cuncteris.] *περὶ πάντας*. Ad vos saltem.] *συνώμων*. Tanquam parum sit.] *ὀφρυνος*. Sed tu porrige [*προσώχης*. Ne quippiam tibi.] *σπερματός*. O Saturne, o Iapete.] *Χαλιδάπυκόν μίεθ*. Qui primo quidem.] *Ἀποκατάστασις*. Accusatio Promethei. Verum sic vacat.] *καταστάσις*. Tu vero quandoquidem.] *Προετοιμασία* ad defensionem, serviens dialogi decoro, eademque vice exordij. Verum quando.] *Ἐπιτομή*. Primum igitur.] *ἄξιωματικὴ καὶ μετρίως τῆς μεθόδου*. Caterum tu Vulcane.] *ἰσοστροφὴ προσώχης*. Partiri igitur vos.] *διαιρέσις τῆς κατηγορίας*. Nihil autem video.] *ἀπὸ τοῦ ὁμοιωμάτου*

ὄψατοῦ κελαικία. Mercurius meam obibat provin-
 ciam.] *Reyis partes in Mercurium.* Nam ego.] *Extensio
 sui.* Nihil est quod Merc.] *Interfatio.* Quomodo
 enim.] *ἀντικατηρητική.* Atqui tempus expetit.] *προοι-
 μιον ἐδιδυῖν προσεχίας ἐνεκεν.* Simihi propositum.] *Re-
 perit capita accusationis.* Quo pacto videlicet.] *διείρε-
 σις τῆς κατηρησίας.* Denique quod ignem.] *αἰτίας.*
 At verò.] *προϊκτεσις ἢ ὑποχρεσις τῆς πίστεως.* Caterùm
 si.] *τὸ δῶτερον μίջ.* Quid enim.] *ἀπῆσις λόγου.*
 Nunc verò.] *παρομοδιὴ πρὸς τὴν ἐγκλημῶν διέ-
 λυσι.* Et primò quidem.] *Apologia Promethei ad primū
 caput de carniū distributione, per ἀξίωσιν ἢ δέησιν ἢ μέλα-
 σιν.* Immemor sanè.] *Exprobratio.* Nam quis non.]
A persona. Sed agendum.] *Concessio.* Nam Iouem.]
Expositio superiorum ad commutationem. Ut ne interim.]
ὁ λογισμὸς. Nil enim aliud.] *παρομολογία.* Meliorem.]
ἀφαιρέσις. Sed age Mercuri.] *σιμαγορισμὸς, αἰξήλησ
 τῆς δικῆς, μέλασιν τῶν ἐγκλημῶν.* Fallor si hæc.]
Conclusio calumnice. Nam quum hæc.] *A minori contentio.*
 Videre iam licet.] *ἄλλη ἀπίστεις συγκεκλιῖν αἰξήλωσις ἐνε-
 κε.* Tempus nunc monet.] *μετάδοσις ἢ κατὰσις.*
 Cuius culpæ me.] *διείρεσις.* Quam ego illos.] *ἀπί-
 στεισις.* Ego ad utrumque.] *κατασκοδιὴ διμερῆς.* Sic e-
 nim nullo.] *ἐκ τῆς ἐκβάσεως.* Cùm itaque tellus.] *κα-
 τὰ διήγησις.* Adeò ut neque.] *ἀπεόφρασις ἢ ἀφορημῶν.* Ego
 eùm alioqui.] *ὁ λογισμὸς.* Quippe vel id erat.] *τὴν ἀ-
 ποί τοῦ παραχρήντ.* Caterùm iuxta.] *ἀντὶ τὸ παραχρήν.*
 Hæc sunt magna.] *Clausula narrationis per extenuationem.*
 Iam verò mirum.] *παρωξέσις.* Itaque neminem fug-
 git.] *Conclusio primi argumenti.* Atqui in promptu est.]
*Secundum argumentum, multum verò etiam vilitatis inde
 promanasse, a consequentibus et effectis.* Quod si ego.]
τὸ καταπλάσιν. Verùm ego.] *ἀντίθεσις.* Nam si quæ
 ad rempubl.] *κατασκοδιή.* Caterùm istuc.] *Aliud argu-
 mentum, a causa finali.* Quod idcò dixerim.] *ἐκ τοῦ
 ἐναντίου ἐκδιδῶν.* Adde quòd nemo ex nobis.] *ἄλλο
 ἐπιχρήμω.* Verùm enimverò quum oprimo.] *Con-
 clusio.*

clusio. In crucem à vobis leuatus.] *δὸν τὸν αἰχμῆσαν*
 Sed ais, flagitiosi.] *Obiectio*, quam exemplo deinde diluit.
 Licet reperire hanc.] *τὸ ἐκείνου*. Nec veò est quòd
 dicas.] *Alia*, quam per inuersionem à simulo soluit. Sed a-
 dime obsecro dijs.] *τὸ ἡσδ' ἱεροῖσιν*. Cæterùm malè
 me.] *Aliud caput accusationis secundæ*. Quas tamen:]
Elegans amplificatio obiectiois, per refectionem. At qui non
 erat.] *Alter pars huius capitis, qua & de modo figmenti re-*
spondet. Sed si hoc dixeris.] *A consequenti contrario*.
 Hæc sunt quæ.] *Conclusio*. Ad ignem transeamus.].
Transitio. Tertium caput de igne è cælo sublato. Fœdam ni-
 mirum.] *ἐξ ἑνὸς μὲς*. Per deos autem.] *δεικνύς*. Sed
 mox mihi.] *ἐξ ὧν οὐκ ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν*. Quod quidem
 vix.] *τὸ ἐπιπέδον*, à natura rei. Itaque euidentissi-
 mum.] *ἀντιδιαβολή*. Quo contra.] *Ab officio deorum*.
 Sed quid si omnem.] *Concessio*. Quibus ignis.] *Re-*
sistio. Cùm neque coqueret.] *Ab usu ignis*. Verùm ho-
 minibus.] *Ab vili ex consequentibus*. Itaque parum ap-
 positè.] *Clausula*. Miror autem.] *Amplificatio ab exem-*
plo. Vestrum erit.] *ἐπιλογὴ οὐδ' ἐπιπέδον*. Haud
 facile est.] *Interlatio Mercurij*. Mirum autem.] *ἡνυμ-*
νὴν ἐπὸ τῶν. Præsciui hæc.] *δεικνύς*. Et nunc The-
 banus.] *μὴν τὸν*. Vnam hæc.] *δεικνύς*. Bono sis
 animo.] *ἀεὶ σοφῶς*. Ne oro graueris.] *ἀείων*. No-
 stin' Mercuri.] *δεικνύς*. Quin nos, Vulcane, abimus:]
conclusio.

DEORVM DIALOGI

ARGUMENTVM. IN
eosdem.

Dialogi qui sequuntur, tam superiorum quàm infe-
 rorum deorum, quasi quandam syluam ac sum-
 mam continent omnium seic fabularum, quæ partim
 apud Homerum & cæteros Epicos Poëtas, partim à